

Continental Meeting in Tainach

Het waren maar drie dagen maar het leek veel langer, de continental meeting van 4 tot 7 september 2025, zo veel indrukken, gesprekken, inleidingen, vieringen op een plek in Europa waar West en Oost en Noord en Zuid elkaar raken. We verbleven in het katholieke vormingscentrum [Sodalitas](#) in Tainach, vlak bij de grens tussen Oostenrijk en Slovenië. Het centrum richt zich op de dialoog tussen de Sloveenstalige minderheid en de Duitstalige meerderheid in Karinthië. Vandaar dat de Oostenrijkse voorbereidingsgroep gekozen had voor het thema 'Come-Unity. Living together in Diversity'.

Pelgrimage

Ruim veertig leden, associates en vrienden van Iona uit zes landen inclusief

'het eiland' hadden de lange reis naar Karinthië op zich genomen. De helft was al een dag eerder gearriveerd voor een pelgrimage in de bergen langs een deel van de '[Weg van het Boek](#)'. 'Het boek' zijn Duitstalige Lutherbijbels die in de tijd van de contrareformatie in het Habsburgse Oostenrijk verboden waren maar door handelaren vanuit Beieren dwars door Oostenrijk tot naar de havenstad Triest (nu Italië) gesmokkeld werden. Het bezit van een Duitse bijbel betekende de keuze tussen bekeren tot het katholieke geloof of emigreren. Pas in 1781 kregen protestanten, orthodoxen en joden godsdienstvrijheid onder de verlichte keizer Jozef II. Over diversiteit gesproken.

Vormingshuis Sodalitas

Donderdagmiddag begon het gezamenlijke programma in het vormingscentrum in Tainach. Wat direct opviel waren de tweetalige (Sloveens-Duitse) opschriften in het hele gebouw. Ook onze ontmoeting was enigszins tweetalig maar dan wel Engels-Duits. Het avondgebed vond plaats in de kapel die in mijn beleving hart en ziel van het centrum is. Ik was overweldigd door de haast hemelse schoonheid van deze ruimte, de grote mozaïek-iconen, de zachte natuurlijke kleuren van de steentjes, het stralende

goud, alles bij elkaar een prachtige harmonie van oosters-orthodoxe, rooms-katholieke en hedendaagse kunst. Later kregen we een diepzinnige uitleg over het mozaïek van het bezoek van de drie engelen bij Abraham en Sara dat tegelijk de triniteit verbeeldt en naar het mysterie van de eucharistie verwijst. Een ander mozaïek beeldt twee heiligen van de oosterse kerk af naast de heilige Benedictus en paus Johannes Paulus II van de westerse kerk, geïnspireerd door een uitspraak van diezelfde paus “Europa moet met twee longen ademen”. Lang genoeg heeft de kerk (en samenleving) in West Europa zich superieur gevoeld aan het oosten.

Sloveense minderheid

Op vrijdag ochtend ontmoetten we twee leiders van de Sloveenstalige bevolkingsgroep. Joze Kopeinig, al 58 jaar lang priester, is de leider van het vormingscentrum. Hij heeft zich zijn leven lang ingezet voor de erkenning van de Sloveense minderheid in Karinthië in kerk en maatschappij. Tijdens de Tweede Wereldoorlog toen Oostenrijk bij Nazi Duitsland ingelijfd was, werden de Slovenen brutaal onderdrukt en hun taal was zelfs verboden in de biechtstoel. Ook daarna zette de germanisering door. Gelukkig groeit onder jongeren de trots op de eigen Sloveense cultuur. Onze tweede gast was een Sloveens advocaat, Rudolf Vuok, die al vele rechtszaken voor de Sloveense zaak gewonnen heeft. Tot aan het Europese Hof zet hij zich in voor de rechten die de Sloveenstaligen op papier hebben maar die niet altijd nageleefd worden, zoals bijv. het recht op tweetalig onderwijs. De staat Slovenië, buurland van Oostenrijk, is inmiddels lid van de EU. Dat betekent dat (Sloveense) Slovenen bij een Oostenrijkse rechtbank Sloveens mogen praten maar niet de Oostenrijkse Slovenen. Nogal bizar. Het was voor ons allemaal een onbekend stukje Europese geschiedenis.

Voor vrijdagmiddag hadden Desirée en Fenneke een contextuele Bijbelstudie voorbereid over Handelingen 16, het verhaal van Lydia. Lydia, de purperverkoopster, had zich als vreemdelinge in Philippi aangesloten bij de groep Joodse vrouwen waar Paulus en Silas haar ontmoeten. Er zitten veel verrassende elementen in dit verhaal over ontmoeting met ‘de ander’. Ook betrokken we dit verhaal op onze eigen ervaringen van ‘de ander, de vreemde’ zijn of ‘anderen/vreemden’ in onze (kerk)gemeenschappen ontmoeten.

Diversiteit bij de diaconie

Zaterdagochtend kregen we een inleiding in het werk van de protestantse diaconie in Oostenrijk door de directeur, Maria Moser. Ondanks dat de protestanten in Oostenrijk maar 3,8% van de bevolking uitmaken is hun diaconie één van de grote vijf maatschappelijke spelers in het land. Wat de doelgroepen en de medewerkers betreft, is er sprake van diversiteit. We hoorden het mooie voorbeeld van Majed, een Syrische vluchteling, die voor een oude vrouw zorgt en tegelijkertijd van haar de Duitse taal leert, wederzijds helpen en leren. Voor de diaconie staat de waardigheid en gelijkheid van alle mensen centraal. Mensen zijn niet probleemgevallen maar hebben talenten, ook

al is de realiteit van het werk soms weerbarstiger. De diaconie helpt onder protest en zet zich samen met andere organisaties in voor politieke veranderingen in de zorg. Allemaal herkenbaar vanuit onze eigen situaties.

Diversiteit in de Iona Community

Inmiddels waren Ruth Harvey en haar man Nick Austin gearriveerd. Zij sprak zaterdagmiddag over Iona's ervaringen met diversiteit. De Iona Community heeft zich ontwikkeld van een groep Schotse mannelijke dominees naar een gemeenschap van mannen en vrouwen, leken en theologen uit vele landen, meer diversiteit dus. Maar hoe gaat het verder? Iona zet zich in voor DEI (Diversity = deelname van mensen met verschillende perspectieven, Equity = gelijke toegang tot hulpbronnen, Inclusion = erbij horen, mee beslissen). DEI is belangrijk bij het streven

naar wereldwijde oecumene en het bevorderen van Gods Koninkrijk van hoop. De Iona Community wil beter zicht krijgen op de achtergrond van haar leden met het oog op het vergroten van diversiteit. Tot nu toe wordt bij aspirant leden alleen gevraagd naar leeftijd, woonplaats en gender. Ruth stelde aan ons de vraag welke andere informatie wij belangrijk zouden vinden. Er kwamen allerlei suggesties zoals: taal, beroep, etniciteit, inkomen, talenten... In de discussie ging het o.a. erover hoe je ook in een family group of vriendenkring met polariserende meningen om kunt gaan. Iona heeft materiaal ontwikkeld voor geweldvrije communicatie en respectvol luisteren, bij Ruth op te vragen.

Wat nemen we mee vanuit dit weekend naar onze eigen situatie? Daar praatten we in kleine groepjes over. Een dominee in mijn groep neemt het plan mee om in zijn stadje in Oostduitsland een moestuin aan te leggen rond de kerk voor gemeenteleden en asielzoekers uit het naburige AZC als tegengeluid tegen rechtsextremisme.

Vieringen

De zaterdag eindigde met een agape viering rond tafels met het delen van (glutenvrij) brood en wijn en Oostenrijkse lebkuchen.

Voor zondagochtend hadden wij Nederlanders de slotviering voorbereid rond het verhaal van Maria die de voeten van Jezus

zalfde. Als symbolische handeling zalfden wij elkaars handen met een lekker ruikende handcrème, een mooi gebaar van liefdevolle aanraking. Tijdens de voorbede voor Iona leden herdachten we Kathy Galloway die een paar weken eerder overleden was.

Zo kwam er na een laatste heerlijke Oostenrijkse maaltijd een einde aan ons samenzijn en namen we afscheid van oude en nieuwe vrienden met een “tot ziens op 26 tot 29 augustus 2027 in Schoorl!”

Waltraut Stroh